

[Aase Olesen]

når det nyvalgte folketing var trådt sammen og havde godkendt sit eget valg. Jeg er ganske enig med ministeren i, at dér burde selvfølgelig alle de på det tidspunkt valgte medlemmer, alle 179, deltage.

Hr. Lenger sprang elegant over alle de indvendinger, jeg kom med med hensyn til, hvordan man ville beskytte samfundet mod farlige straffefanger, eller hvordan man ville hindre straffefanger, der kunne tænkes at bruge en løsladelse i kraft af immuniteten, i at forsvinde ud af landet. Det er selvfølgelig meget nemt at lade være at svare på, men det bør dog behandles, hvis man går ind for det, som hr. Lenger går ind for, nemlig at flest muligt skal opnå immunitet.

Jeg synes i øvrigt, at man fuldstændig forkluder diskussionen, når man blander spørgsmålet om regeringens mulige ønsker om at fængsle politiske uvenner ind i det. Der er her tale om at lave en regel for folk, der er fængslet på valgtidspunktet, og om, hvorvidt vedkommende skal frigives og derefter bures inde igen.

Jeg er overhovedet ikke i tvivl om, at hovedparten af Danmarks befolkning føler sig stødt over, at et menneske, som er fængslet, og som skal fængsles en gang til, skal gå fri i en periode. Det støder folks almindelige retsfølelse, og det har intet som helst at gøre med regeringens muligheder eller manglende muligheder for at fængsle folk i den periode, der går mellem valget og til den såkaldte tolvtedagssamling her i salen.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Som fru Aase Olesen sagde, kan det muligvis have stødt den almindelige retsfølelse, at en person, som var indsat til afsoning i et fængsel, blev indvalgt i folketinget. Man har formentlig ikke stået i den situation før, og jeg mener også, at justitsministeren har givet udtryk for temmelig mange vanskeligheder i den forbindelse i og med, at Mogens Glistrup blev løsladt, før valgbrevene blev udsendt. Der var altså tale om, at Glistrup åbenbart af en eller anden grund blev anset for at være valgt, til trods for at det ikke officielt var konstateret ved et valgbrev.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt flere end 179 kan have parlamentarisk immunitet, kunne man i det mindste komme i tvivl

i forbindelse med det, der skete med Hans Jørgen Jensens og fru Birthe Rønn Hornbechs mandater. Hans Jørgen Jensen havde fået et valgbrev, men var det ham, der havde immuniteten, fordi han havde fået et valgbrev, eller var det fru Birthe Rønn Hornbech, som faktisk var valgt? Så det problem, som VS' forslag taler om – at eventuelt flere end de 179 kan opnå parlamentarisk immunitet – løber man altså også ind i i andre situationer.

Poulsgaard (FP):

Fru Aase Olesen sagde, at det stødte den almindelige retsbevidsthed. Hvad bygger fru Aase Olesen det på? Mig bekendt var samtlige læserbreve i landets aviser harmdirrende over den behandling, Mogens Glistrup fik i negativ retning. Landets største avis indtog den samme stilling, og jeg kan sige til fru Aase Olesen, at de telefonopringninger, jeg fik, også fra radikale vælgere, udtrykte det modsatte af fru Aase Olesens opfattelse, så derfor synes jeg nok, der trænges til lidt begrundelse.

Så tror jeg da, at justitsministeren kom til at forsnakke sig heroppe. Det kan da også være mig, der ikke har læst grundloven rigtigt, men ministeren sagde, at der står i grundloven, at folketinget »skal« bestå af 179 medlemmer. Er det ikke sådan, at der står, at det »kan« bestå af 179 medlemmer?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der står, at folketinget består af 179 medlemmer, så vidt jeg husker.

Angående noget, hr. Leif Hermann sagde, forstår jeg egentlig ikke, hvor hr. Leif Hermann har sin viden fra. Hr. Leif Hermann sagde, at jeg skiftede opfattelse, og at Mogens Glistrup blev indkaldt til folketinget på et tidspunkt, da valgbrevene ikke var blevet udsendt. Jeg ved ikke, hvor hr. Leif Hermann har det fra. Mogens Glistrup fik meddelelse om, at han kunne løslades på det tidspunkt, da valget efter indenrigsministeriets opfattelse var endeligt og objektivt opgjort, og da valgbrevene blev udsendt. Jeg er lidt ked af den forvirring, der opstod på grund af forskellige skriverier, men det er altså nødvendigt for mig at rette en opfattelse, der forkert gøres gældende af hr. Leif Hermann. Jeg ved ikke, hvor hr. Leif Her-